vyvlastnění. Takovýto nárok tedy nutně předpokládá vyvlastňovací akt a stává se existentním teprve výrokem, jímž expropriace byla vyslovena. Tímto výrokem jest pravoplatný nález úřadu vyvlastnění provádějícího (§ 5, odst. 3 cís. nař.), stranám doručený, resp. jim dle § 5, odst. 2 cís. nař. po skončení jednání řídícím jeho vyhlášený.

V daném případě byl nález o vyvlastnění při jednání dne 15. března 1918 jednání řídícím stranám vyhlášen a po té výnosem býv. místodržitelství z 24. března 1918 jim v písemném vyhotovení dodán. St-lé se však domáhají náhrady též za dobu dřívější, totiž počínajíc dnem, kdy akc. spol. dříve Škodovy závody vyvlastněné pozemky fakticky do svého držení převzala. Tento před vydáním expropriačního nálezu uskutečněný převod ovšem neměl svůj právní základ ve vyvlastňovacím nálezu, tehdy ještě neexistujícím a teprve později vydaném, a o nároku na odškodnění, uplatňovaném z důvodu tohoto převodu žal. úřad podle své kompetence rozhodovati nemohl.

Z těchto důvodů shledal nss, že žal. úřad právem odmítl rozhodnutí o vzneseném nároku, pokud se vztahuje na dobu předcházející vydání vyvlastňovacího nálezu, kdežto nezákonným jest tento výrok, pokud jde o dobu od vydání nálezu vyvlastňovacího (t. j. 15. března 1918).

Č. 4361.

Obecní dávky: * Dodatečné uložení obecní dávky z přechodného ubytování za dobu, která předcházela uveřejnění pravidel o vybírání této dávky, jest nezákonné.

(Nález ze dne 27. ledna 1925 č. 1576).

Věc: Aloisie M. na Ž. (adv. Dr. Hynek Sedláček z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze stran obecní dávky z přechodného ubytování.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: St-lce byla platebním rozkazem úřadovny hl. m. Prahy v Ž. z 27. prosince 1923 předepsána za dobu od 1. dubna do 20. června 1923 obecní dávka z přechodného ubytování částkou 2.154 K 42 h. Odvolání, vytýkající, že dávka byla st-lce neprávem předepsána, poněvadž mohla býti vybírána teprve ode dne 20. června 1923, kdy pravidla o vybírání byla vyhlášena, bylo nař. rozhodnutím instančně zamítnuto.

O stížnosti uvážil nss toto:

Nař. rozhodnutí vychází z právního názoru, že pro povinnost k placení dávky z přechodného ubytování jest jediné rozhodný den, od kterého bylo úřadem kompetentním povolení k vybírání uděleno. Poněvadž zsv dal svým výnosem z 20. března 1923 obci povolení, aby vybíráním této dávky a to podle vzorných pravidel vydaných vl. nař. z 27. dubna 1922 č. 143 Sb. od 1. dubna 1923 započala, nastala dávková povinnost pro poplatníky tímto dnem.

Jest sice pravda, že povolovacím dekretem bylo obci dáno oprávnění tímto dnem započíti vybírání dávky, a že obec byla povinna tak učiniti, avšak tento dekret neprojevil ještě sám o sobě žádných účinků pro po-

platníky, kteří dávkou měli býti postiženi. Účinky pro poplatníky mohly nastati teprve, když byli řádným způsobem o tom uvědoměni, že dávka má býti od určité doby a podle určitých pravidel vybírána, zejména když pravidla o vybírání dávky byla ve smyslu odst. 3. § 43 ob. fin. novely v obci vyhlášena. Stalo-li se však takovéto řádné uvědomění o vybírání dávky později, než má dávka podle povolovacího dekretu býti vybírána, plyne z povahy věci, že lze dávku vybírati se zpětnou účinností jen tehdy, když lze dodatečně ještě postihnouti dávkou osoby, které podle její povahy a jejího účelu jí mají býti postiženy.

Dávka z přechodného ubytování platí se podle § 2 pravidel z úplaty docílené pronájmem, objektem této dávky jest náklad, který se vyskytuje při přechodném pronajímání. Dávku platí sice podle §§ 1 a 4 pravidel z důvodu finanční techniky pronajímatel, avšak osoba, která podle úmyslu pravidel má dávku skutečně platiti ze svého, jest nájemník, u kterého se právě náklad spojený s nájmem bytu objevuje, což jest patrno zejména z ustanovení § 3 pravidel, podle kterého se osvobození od dávky poskytuje vzhledem k osobě nájemníka, pak z ustanovení odst. 1. § 4, že jest pronajímateli dovoleno, by žádal náhradu dávky od nájemníka. Děje se tedy vybírání dávky u pronajímatele s přímou intencí, že pronajímatel ji při pronájmu přesune na nájemce. Mohla by tedy dávka z přechodného ubytování u pronajímatele býti vybírána jen za dobu, kdy nepřímé vybírání u nájemníka, to jest přesunutí dávky na nájemníka, jest možným. Pronájemce si dá dávku nahraditi buď tím způsobem, že zvýší nájemné o dávku, kterou jest platiti, nebo vyjedná si zvlášť s nájemníkem zaplacení dávky, co jest mu podle odst. 1. § 4 pravidel dovoleno. Ježto však za daných poměrů není přesunutí dávky na nájímatele za dobu minulou možné, odporovalo by zákonu, kdyby dávka byla žádána za dobu, kdy poplatník o tom, že dávka se má vybírati a to podle určitých pravidel, vědomosti nabýti nemohl, tedy v daném případě před uveřejněním pravidel o vybírání ve smyslu odst. 3. § 43 cit. zákona.

V daném případě není sporno, že pravidla byla vyhlášena dne 20. června 1923, nemohla proto býti dávka předepsána za dobu před tímto dnem. Ježto nař. rozhodnutí vychází z opačného právního názoru, bylo je zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 4362.

Obecní dávky: I. * Vozidly, »která jsou u výrobce ve zkoušce« (§ 2 lit. c) dopravních pravidel o vybírání dávky z držení motorických dopravních prostředků — příloha k nařízení z 27. dubna 1922 č. 143 Sb.) sluší rozuměti toliko vozidla nalézající se ve zkoušce, která tvoří poslední stadium procesu výrobního, předcházející bezprostředně uvedení vozidla výrobcem do obchodu. — II. »Výrobcem« ve smyslu tohoto předpisu není majitel dílny na opravy.

(Nález ze dne 27. ledna 1925 č. 1577.)

Věc: Eduard L. v M. proti okresní správní komisi v Mostě stran obecní dávky z držení motorických dopravních prostředků.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.